

Стоянъ събира говеда
 Оттатъкъ бѣли Дунава.
 Отседна Стоянъ, отседна
 У Николови на конакъ.
 Николчо има две щерки:
 По-стара Неда девица,
 По-млада Кула подевка.
 Стоянъ си Кула хареса,
 Хареса и поиска я,
 Поиска и дали му я.
 Три дни сж яли и пили,
 Голѣмъ сж годежъ правили
 И за сватба сж думали.
 Стоянъ си трѣгва, отива
 Дома за сватба да справя
 И Кула си го изпраща.
 Кула се дома завърна,
 Па си на Неда говори:
 —„По-стара Недо девице,
 Я ми помогни въ дарове,
 Че ми сж много сватове,
 А ми сж малко дарове.“
 Неда ѝ жално продума:
 —„Пусти да сж ти дарове!
 Едната сестра имаше
 И нея ще да преженишъ.“
 Кула на Неда говори:
 —„По-стара Недо девице,
 Кога ми дойде сватбата,
 Облечи моя премѣна,
 Та се хубаво докарай,
 Та си посрѣщни младъ Стоянъ.
 Ситенъ си хода заходи,
 Мрено си Стоянъ погледни,
 Дано си Стоянъ не познай,
 Че му е либе мѣнено.“